

EL VI I LA FESTA

per CONXA ADELL I CARDELLACH,
monja de Sant Pere de les Puel·les

Maria és la dona del silenci. Des del silenci de la seva ànima quieta està atenta a la vida quotidiana. No se sent còmoda amb luxes ni grans oratòries. Ella es troba ampla amb la vida menuda de cada dia, feinejant sempre i compartint amb el seu fill tantes paraules i, sobretot, molts silencis. Sap que li ha de deixar fer i des del seu cor sap que no el pot retenir, però que hi ha moltes coses que no les hi ha d'explicar, perquè ella les intueix. Trenta anys compartits i molta intuïció serena.

Però una festa és una festa! Des del seu silenci està atenta als petits detalls perquè en el casament del parent és important, mot important, que tot surti rodó. I justament el que està minvant és el vi, que és signe de festa i alegria. No ha vist cap miracle del seu fill, però sap que tota la vida del seu fill és un miracle. No pot compartir amb ningú tota la profunditat de la seva vida amb ell. No ho pot compartir perquè més aviat el poble els bescanta perquè la seva família, la d'ells dos, és atípica des de sempre. Per això se sent agombolada en el silenci, perquè se sap sostinguda per Déu mateix.

«No tenen vi» li diu com si res a Jesús. I ell li contesta que encara no li toca fer res, perquè no ha arribat la seva hora. Però una festa és una festa! Com si res, ella passa a l'acció i diu als servidors que facin el que ell els digui. Ella es queda en segon terme, confiada. Quin bon evangeli per al dia de la Mare de Déu de la Mercè!

Se li pot aplicar a Jesús la frase de la carta als hebreus: «Fill meu, no desestimis la correcció», en aquest cas de la teva mare. Obrant com ella ha dit, has enfortit les mans i has aplanant el camí, fent-los créixer en la confiança.

Perquè, caram, una festa és una festa. I els cristians hem de viure sempre amb l'alegria de conèixer el nuvi veritable, Jesús, vida nostra.

I hauríem de preguntar-nos: Jesús és una festa per a nosaltres? Quin vi tenim i quin vi oferim? La carta als hebreus ens dóna una altra pista a l'inici: «Tinguem la mirada fixa en Jesús, que ha obert el camí de la fe —de la nostra fe individual— i la duu a terme». Així sigui.